

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie obwinionego J. Ś.

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

4 kwietnia 2024 r.

w przedmiocie wniosku obwinionego J. Ś. o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności,

na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42a ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych, stwierdza swoją niewłaściwość i wniosek przekazuje do rozpoznania Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w Gdańsku, jako Sądowi właściwemu.

UZASADNIENIE

Pismem z 12 marca 2024 r. obwiniony J. Ś. (Skarżący) na podstawie art. 27a ustawy o Sądzie Najwyższym wniósł o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez sędziego B. L.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku powyższy wniosek uznał, za wniosek, o którym mowa w art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jednol. Dz.U. 2023, poz. 1093, ze zm., dalej: „u.s.n.”), i postanowieniem z 15 marca 2024 r. przedstawił wniosek obwinionego

Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego na podstawie art. 26 ust. 2 u.s.n.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 35 § 1 k.p.k. Sąd bada z urzędu swą właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi.

Jak stanowi art. 26 § 2 u.s.n. do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Z kolei zgodnie z przywołanym we wniosku Skarżącego art. 27a § 1 u.s.n. do właściwości Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego należą sprawy: dyscyplinarne: sędziów Sądu Najwyższego; rozpatrywane przez Sąd Najwyższy w związku z postępowaniami dyscyplinarnymi prowadzonymi na podstawie innych ustaw; o zezwolenie na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej lub tymczasowe aresztowanie sędziów, asesorów sądowych, prokuratorów i asesorów prokuratury; z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych dotyczące sędziów Sądu Najwyższego.

Z kolei stosownie do art. 42a § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (tekst jednol. Dz.U. 2024, poz. 334, ze zm., dalej: „p.u.s.p.”) dopuszczalne jest badanie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności towarzyszących jego powołaniu i jego postępowania po powołaniu, na wniosek uprawnionego, o którym mowa w § 6, jeżeli w okolicznościach danej sprawy może to doprowadzić

do naruszenia standardu niezawisłości lub bezstronności, mającego wpływ na wynik sprawy z uwzględnieniem okoliczności dotyczących uprawnionego oraz charakteru sprawy.

Przedstawienie wniosku obwinionego Sądowi Najwyższemu postanowieniem z 15 marca 2024 r. odbyło się na skutek błędnej analizy i kwalifikacji wniosku przez Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku. Treść wniosku obwinionego jednoznacznie wyklucza zastosowanie art. 26 § 2 u.s.n., który to przepis wskazano w treści postanowienia z 15 marca 2024 r. Nie ulega zaś wątpliwości, że wniosek obwinionego o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności z uwzględnieniem okoliczności powołania sędziego objętego wnioskiem, o którym mowa w art. 42a § 3 p.u.s.p., podlega rozpoznaniu przez wyznaczony skład sądu, przed którym toczy się postępowanie.

Z tych wszystkich względów należało uznać, że Sąd Najwyższy nie jest właściwy do rozpoznania wniosku obwinionego J. Ś. o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności.

W powyższych okolicznościach, Sąd Najwyższy na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42a p.u.s.p. stwierdził swoją niewłaściwość i przekazał wniosek obwinionego Sądowi Rejonowemu Gdańsk-Północ w Gdańsku zgodnie z właściwością.

[SOP]

[ms]